

„Ó, a lovak!”

Mészöly Miklós és a megíratlan ló-regény

FEUILLETON - LXV. évfolyam, 3. szám, 2021. január 22.

De hát éppen azt mondja Mészöly, hogy mindez igazából megíratatlan, miközben folyamatosan ezt írja meg! Ahogyan *A kitelepítő-osztagnál* végén is olvassuk: „Mi volt, hogyan volt. Hogyan volt, mi volt. Nem lesz ez megírva soha.” Igazából mért nem lesz megírva? (Vegyük észre az öregkori Mészöly enyhe ellágyulását. A szikár mondatok őre majdnem bőbeszédűvé válik az előbbi idézetben.)

Szerzőnk egész életében fegyelmezte magát. Csak arról beszélt, ami van, és arról, ami nincs - közte semmi. Szigorú grammatika. De kezdettől ott volt benne a megzabolázhatatlan felkiáltójel. „Aztán a lovak nyerítése!” (*Fekete gólya*) „Egy hangyát megsimogatni!” (*Saulus*) „Egykor szügyükre metszett lovak vágója porzott a kék vizeken - nyár!” (*Óda az Elégiához*) „Amikor még harminckét ló húzta a hajót!” (*Ló-regény*)